



onomoustheou.org

Παράρτημα 8ε: Τα Δέκατα και τα Πρωτογεννήματα — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα

Αυτή η σελίδα αποτελεί μέρος μιας σειράς που εξερευνά τους νόμους του Θεού που μπορούσαν να τηρηθούν μόνο όταν ο Ναός υπήρχε στην Ιερουσαλήμ.

- [Παράρτημα 8a: Οι Νόμοι του Θεού που Απαιτούν τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8b: Οι Θυσίες — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8c: Οι Βιβλικές Εορτές — Γιατί Καμία από Αυτές Δεν Μπορεί να Τηρηθεί Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8d: Οι Νόμοι Καθαρισμού — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Χωρίς τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8ε: Τα Δέκατα και τα Πρωτογεννήματα — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#) (Αυτή η σελίδα).
- [Παράρτημα 8f: Η Τελετή της Κοινωνίας — Το Τελευταίο Δείπνο του Ιησού Ήταν το Πάσχα](#)
- [Παράρτημα 8g: Οι Νόμοι του Ναζηραίου και των Όρκων — Γιατί Δεν Μπορούν να Τηρηθούν Σήμερα](#)
- [Παράρτημα 8h: Μερική και Συμβολική Υπακοή που Σχετίζεται με τον Ναό](#)
- [Παράρτημα 8i: Ο Σταυρός και ο Ναός](#)

Τα δέκατα και τα πρωτογεννήματα ήταν άγιες μερίδες της αύξησης του Ισραήλ — από τη γη (Δευτερονόμιο 14:22) και από το κοπάδι (Λευιτικό 27:32) — που ο Θεός διέταξε να παρουσιάζονται στο αγιαστήριό Του, μπροστά στο θυσιαστήριό Του και στα χέρια των Λευιτικών ιερέων. Αυτές οι εντολές δεν καταργήθηκαν ποτέ. Ο Ιησούς δεν τις ακύρωσε ποτέ. Όμως ο Θεός αφαίρεσε τον Ναό, το θυσιαστήριο και την ιεροσύνη, καθιστώντας την υπακοή αδύνατη σήμερα. Όπως με όλους τους νόμους που εξαρτώνται από τον Ναό, οι συμβολικές αντικαταστάσεις δεν είναι υπακοή αλλά ανθρώπινες επινοήσεις.

Τι διέταξε ο Νόμος

Ο Νόμος όρισε το δέκατο με απόλυτη ακρίβεια. Ο Ισραήλ έπρεπε να ξεχωρίζει το ένα δέκατο από κάθε αύξηση — σιτάρι, κρασί, λάδι και ζώα — και να το φέρνει στον τόπο που επέλεξε ο Θεός (Δευτερονόμιο 14:22-23). Το δέκατο δεν διανεμόταν τοπικά. Δεν δινόταν σε διδασκάλους της επιλογής κάποιου. Δεν μετατρεπόταν σε χρηματική δωρεά, παρά μόνο στη στενή περίπτωση όπου η απόσταση απαιτούσε προσωρινή μετατροπή· και ακόμη και τότε, τα χρήματα έπρεπε να δαπανηθούν μέσα στο αγιαστήριο ενώπιον του Θεού (Δευτερονόμιο 14:24-26).

Το δέκατο ανήκε στους Λευίτες, επειδή δεν είχαν κληρονομιά γης (Αριθμοί 18:21). Όμως ακόμη και οι Λευίτες ήταν υποχρεωμένοι να φέρουν το «δέκατο του δεκάτου» στους ιερείς στο θυσιαστήριο (Αριθμοί 18:26-28). Ολόκληρο το σύστημα εξαρτιόταν από έναν λειτουργικό Ναό.

Τα πρωτογεννήματα ήταν ακόμη πιο δομημένα. Ο προσκυνητής έφερνε τα πρώτα της συγκομιδής απευθείας στον ιερέα, τα έθετε μπροστά στο θυσιαστήριο και έκανε μια προφορική δήλωση που είχε διατάξει ο Θεός (Δευτερονόμιο 26:1-10). Αυτή η πράξη απαιτούσε το αγιαστήριο, την ιεροσύνη και το θυσιαστήριο.

Πώς υπάκουσε ο Ισραήλ

Ο Ισραήλ υπάκουσε σε αυτούς τους νόμους με τον μόνο τρόπο που η υπακοή ήταν δυνατή: φέρνοντας σωματικά το δέκατο και τα πρωτογεννήματα στον Ναό (Μαλαχίας 3:10). Κανένας Ισραηλίτης δεν επινόησε μια συμβολική ή «πνευματική» εκδοχή. Κανένα ποσοστό δεν ανακατευθύνθηκε ποτέ προς τοπικούς θρησκευτικούς ηγέτες. Καμία νέα ερμηνεία δεν προστέθηκε. Η λατρεία ήταν υπακοή, και η υπακοή ήταν ακριβώς αυτό που διέταξε ο Θεός.

Το δέκατο του τρίτου έτους επίσης εξαρτιόταν από τους Λευίτες, επειδή εκείνοι — όχι ιδιώτες — ήταν υπεύθυνοι ενώπιον του Θεού να το λαμβάνουν και να το διανέμουν (Δευτερονόμιο 14:27-29). Σε κάθε στάδιο, το δέκατο και τα πρωτογεννήματα υπήρχαν μέσα στο σύστημα που ο Θεός καθιέρωσε: Ναός, θυσιαστήριο, Λευίτες, ιερείς, τελετουργική καθαρότητα.

Γιατί η υπακοή είναι αδύνατη σήμερα

Σήμερα ο Ναός έχει φύγει. Το θυσιαστήριο έχει φύγει. Η Λευιτική ιεροσύνη δεν διακονεί. Το σύστημα καθαρότητας δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς το αγιαστήριο. Χωρίς αυτές τις θεόδοτες δομές, κανείς δεν μπορεί να τηρήσει το δέκατο ή τα πρωτογεννήματα.

Ο ίδιος ο Θεός προείπε ότι ο Ισραήλ θα μείνει «πολλές ημέρες χωρίς θυσία ή στήλη, χωρίς εφόδ ή θεραφεΐμ» (Ωσηέ 3:4). Όταν αφαίρεσε τον Ναό, αφαίρεσε και τη δυνατότητα υπακοής σε κάθε νόμο που εξαρτάται από αυτόν.

Επομένως:

- Κανένας χριστιανός ποιμένας, ιεραπόστολος, μεσσιανικός ραβίνος ή οποιοσδήποτε άλλος εργάτης διακονίας δεν μπορεί να λάβει βιβλικό δέκατο.
- Καμία σύναξη δεν μπορεί να συλλέγει πρωτογεννήματα.
- Καμία συμβολική προσφορά δεν εκπληρώνει αυτούς τους νόμους.

Ο Νόμος ορίζει τι είναι υπακοή, και τίποτε άλλο δεν είναι υπακοή.

Η γενναιοδωρία ενθαρρύνεται — αλλά δεν είναι δέκατο

Η αφαίρεση του Ναού δεν αφαίρεσε την κλήση του Θεού προς συμπόνια. Τόσο ο Πατέρας όσο και ο Ιησούς ενθαρρύνουν τη γενναιοδωρία, ιδιαίτερα προς τους φτωχούς, τους καταπιεσμένους και τους έχοντες ανάγκη (Δευτερονόμιο 15:7-11· Ματθαίος 6:1-4· Λουκάς 12:33). Το να δίνουμε ελεύθερα είναι καλό. Η οικονομική στήριξη μιας εκκλησίας ή οποιασδήποτε διακονίας δεν απαγορεύεται. Η υποστήριξη δίκαιου έργου είναι ευγενής.

Αλλά η γενναιοδωρία δεν είναι δέκατο.

Το δέκατο απαιτούσε:

- Ένα σταθερό ποσοστό
- Συγκεκριμένα είδη (αγροτική αύξηση και ζώα)
- Συγκεκριμένο τόπο (το αγιαστήριο ή τον Ναό)
- Συγκεκριμένο αποδέκτη (Λευίτες και ιερείς)
- Κατάσταση τελετουργικής καθαρότητας

Κανένα από αυτά δεν υπάρχει σήμερα.

Η γενναιοδωρία, αντίθετα:

- Δεν έχει ποσοστό που να έχει διαταχθεί από τον Θεό
- Δεν έχει σύνδεση με τον νόμο του Ναού
- Είναι εθελοντική, όχι επιβεβλημένη με διάταξη
- Είναι έκφραση συμπόνιας, όχι αντικατάσταση για δέκατα ή πρωτογεννήματα

Το να διδάσκει κάποιος ότι ο πιστός «πρέπει να δίνει δέκα τοις εκατό» σήμερα, σημαίνει ότι προσθέτει στις Γραφές. Ο Νόμος του Θεού δεν εξουσιοδοτεί κανέναν ηγέτη — αρχαίο ή σύγχρονο — να επινοήσει ένα νέο σύστημα υποχρεωτικής προσφοράς στη θέση του δεκάτου. Ο Ιησούς δεν το δίδαξε ποτέ. Οι προφήτες δεν το δίδαξαν ποτέ. Οι απόστολοι δεν το δίδαξαν ποτέ.

Το επινοημένο «δέκατο» είναι ανυπακοή, όχι υπακοή

Μερικοί σήμερα προσπαθούν να μετατρέψουν την οικονομική προσφορά σε ένα «σύγχρονο δέκατο», ισχυριζόμενοι ότι ο σκοπός παραμένει ακόμη κι αν το σύστημα του Ναού έχει φύγει. Όμως αυτό είναι ακριβώς το είδος της συμβολικής υπακοής που ο Θεός απορρίπτει. Ο Νόμος δεν επιτρέπει να επανερμηνευτεί, να μετατοπιστεί ή να επανανατεθεί το δέκατο. Ένας ποιμένας δεν είναι Λευίτης. Μια εκκλησία ή μια μεσσιανική σύναξη δεν είναι ο Ναός. Μια δωρεά δεν είναι πρωτογεννήματα. Χρήματα σε ένα κουτί συλλογής δεν γίνονται υπακοή.

Όπως με τις θυσίες, τις προσφορές των εορτών και τις τελετουργίες καθαρισμού, τιμούμε αυτό που ο Νόμος διέταξε αρνούμενοι να το αντικαταστήσουμε με ανθρώπινες επινοήσεις.

Υπακούμε σε ό,τι μπορεί να τηρηθεί και τιμούμε ό,τι δεν μπορεί

Τα δέκατα και τα πρωτογεννήματα παραμένουν αιώνιες εντολές, αλλά η υπακοή σε αυτά είναι αδύνατη μέχρι ο ίδιος ο Θεός να αποκαταστήσει τον Ναό, το θυσιαστήριο, την ιεροσύνη και το σύστημα καθαρότητας. Μέχρι τότε, βαδίζουμε με φόβο Κυρίου δίνοντας γενναιόδωρα όταν μπορούμε — όχι ως δέκατο, όχι ως πρωτογεννήματα, όχι ως υπακοή σε κάποιο ποσοστό, αλλά ως εκφράσεις ελέους και δικαιοσύνης.

Το να επινοούμε ένα υποκατάστατο σημαίνει να ξαναγράφουμε τον Νόμο. Το να αρνούμαστε να επινοήσουμε υποκατάστατα σημαίνει να τιμούμε τον Θεό που τον εξέφερε.